

Az ismerkedés helyszíne: erdei iskola

Nagy várakozással teltek az erdei iskolát megelőző napok. Milyen lesz? Találok-e barátokat? Elfogadnak-e majd? Ilyen és ehhez hasonló kérdések fogalmazódtak meg bennem.

A tábor augusztus 28-án, csütörtökön délelőtt, a szálláshely elfoglalásával kezdődött. Ezt követően minden osztály megismerkedett a leendő osztályfőnökével. Sok hasznos információt kaptunk a tanévkezdés rendjéről, és igyekeztünk minél jobban megismerni egymást.

Délután különböző programokon vettünk részt. Önismereti játékokat, ügyességi és szellemi gyakorlatokat hajtottunk végre az osztályfőnök és a kísérő tanár segítségével. Csokit ettünk késsel és villával, fújtuk a lufit kidurranásig, mesét dolgoztunk fel más- más formában. Hasznosan telt az idő, hiszen új barátságok születtek, és az idősebb diákok gyakran nosztalgizáltak a régi emlékeikről, érzéseikről, amit mi nagy érdeklődéssel hallgattunk.

A délután kialakított csoportokban indultunk a bátorságpróba. Nem tudtuk, mire számítsunk, de éreztük, nem lesz egyszerű. Bekötött szemmel egy akadálypályán kellett keresztül mennünk. Félve tettem meg az első lépéseket, mert a sötétben az ismerős világ ismeretlenné, idegenné vált. De aztán eszembe jutott, hogy ezekkel a társakkal fogom eltölteni a következő öt évet, és jól együtt dolgozni, segíteni egymást csak úgy lehet, ha vakon bízunk a másikban. Persze a szervezők vigyáztak ránk, nehogy bajunk essen. Annyira élveztük, hogy az avatottak egy része a bátorságpróba után még egyszer végigment a pályán.

Az este során a ritmus került a középpontba. A hangulat, a zene fantasztikus volt, annyira, hogy még egy- két tanár is beállt ropni a táncot.

Pénteken a sporté volt a főszerep. Nagyon fáradtan ébredtünk, de Sebestyén tanár úr reggeli tornája felfrissített bennünket. Tájékoztatók mindenkit, hogy az elefántot alaposan, mindenhol megmostuk... Később az osztályok között ügyességi versenyek zajlottak. Húztuk a kötelet, rúgtuk a labdát, és mindenféle sorversenyben megmértük magunkat. Hogy ki győzött? Nem számít. Nem a verseny volt a lényeg, hanem hogy együtt voltunk. Amíg csütörtökön idegenként tekintettünk egymásra, és kíváncsian mustráltuk a másikat, addig pénteken már ismerősként üdvözlöttük a táborozókat.

Számomra nagyon erős közösségformáló erejük volt a szurkolás pillanatainak, a közös játékoknak, az egész erdei iskolának. Nagyon jól éreztük magunkat. Köszönjük a szervezőknek ezt a két szép napot!

Bajzát Ágnes 9. D
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka

Adyssá avatva

Ünneplőbe öltözött diákok érkeznek a középiskolákba. Sokuknak ez az utolsó tanév, nekünk, elsősöknek egy új élet kezdete.

A tanévnyitó és az ismerkedés izgalmi után rögtön az adys diákéletbe csöppentünk bele. A szeptember 4-i, csütörtöki elsősavatóra már a második naptól kezdve feladatokat kaptunk a felsőbb évesektől: kedden a kőorszakot, Frédi és Béni világát idéztük fel öltözetünkkel, szerdán piaci kofaként jelentünk meg, majd csütörtökön ismét mesefigurák bőrébe bújtunk. A tanítási órák után minden új osztály saját osztályindulóval és tánccal készült az elsősavatóra. Délután különböző programokon vettünk részt (banánevés kéz nélkül, karaoke), végül esküt tettünk.

Nem számít, hányadik helyezést értünk el, a lényeg, hogy jól éreztük magunkat, s kijelenthetjük: igazi adys diákokká váltunk.

Papp Nóra 9. B
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka